

kapaszkodva felállunk, s a kijárat felé fordulva megyünk. Nem rohanva, de határozottan, hogy az utánunk jövőnek ne legyünk útban. Az ajtónál keresztet vetünk magunkra, majd távozunk.

Egész templomi viselkedésünk legyen természetes, tisztelettudó. Hasson át a szentágostoni lelkület, aki azt mondta: „Krisztusnak pedig – a legfőbb Királynak – hódolat és dicsőség mindörökké. Ámen” (Oláh Lászlóné, Piri néni)

Viski gyertyák

Értelmi sérült fiatalok készítik azokat a gyertyákat a kárpátaljai Visken, amiket immár hagyományosan meg lehet vásárolni templomunkban ádventkor. Idén a plébánián kötött koszorúkra is viski gyertyák kerültek, aki eljött a szokásos szombati koszorúkötésre, az nemcsak az alapanyagok széles palettájáról válogathatott, de különleges, toboz alakú gyertyákat is talált, melyeket Gábor atya ugyancsak Viskről szerzett be.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17-19., 292-3113, pestszentimre.plebania@gmail.com). *Felelős kiadó:* Lak Gábor plébános, *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter; *Honlap:* www.pestszentimre.plebania.hu

SZENTMISÉK RENDJE

Vasárnap: 8, 10 és 18 órákor.

Hétköznap:

Hétfő: 18 órákor

Kedd, Szerda, Szombat: 7 órákor

Péntek: 18 órákor

Csütörtök: Igeliturgia 7 órákor

Minden pénteken: 17 órákor imaóra és az esti mise után csendes szentségimádás 19 óráig.

Első csütörtökön: 17 órákor Jézus Szíve Család imaórája

Első vasárnapon: 17 órákor szentségimádás

Gyóntatás: A szentségimádások alatt. Vasárnap a szentmisék előtt. Plébánossal való egyeztetéssel egyéb időben is.

A plébániahivatal felfogadási ideje:

Hétfő és szerda: de. 9-11 óra

Kedd és péntek: du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, bérmezőzési kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

A hittanok helyszíne a Plébánia tanács- illetve emeleti terme.

A hittan csoportokhoz az év folyamán később is lehet csatlakozni.

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
XIII. évfolyam 9. szám (114.) - 2016. december

Meglátni a királylányt

A karikatúra gyilkos műfaj, a legszebb arcban is talál valami torzát, a végletekig eltúlozható hibát, amit aztán kigúnyolhat, nevetségessé tehet. Ha pedig az az arc már ráncos, ha már barázdákat húzott rajta az élet, akkor a karikatúra tobzódhat a lehetőségekben. Különösen manapság, amikor a földi szépség kergetése milliók mindennapjait tölti ki, amikor a világ azt harsogja, hogy annyit érsz, amekkora a tested-arcod tökéletessége.

A büntől vezetett emberi szem hajlamos Isten teremtményének szépségében is csak

a torzát, a tökéletlent látni. Egy öregasszonyt, csúf orral. De Isten nem ebből a szemszögből néz minket, az ő perspektívájából ugyanaz az arc, ugyanaz az ember tündöklően szép. Fordítsd meg a lapot!

Ha megláttuk a királylányt, akkor látni fogjuk őt a csúf banya arcában is. Ha Isten szemével tekintünk embertársainkra, szépnek fogjuk őket látni akkor is, ha földi szemünkkel nézünk rájuk.

Gábor atya

Adventi hangverseny

Egy évvel ezelőtt rendeztünk először olyan adventi hangversenyt, melyen a közösségbe járó gyerekek mutathatták be hangszeres tudásukat. Akkor még csak reméltük, hogy ebből hagyomány lesz, és lett is: idén az első adventi vasárnap délelőttjét töltötték meg zenéjükkel, művészetükkel a gyerekek. Merthogy idén - mindenki nagy öröme - nem csak zene csendült fel, hanem elhangzott egy novella és egy vers is. 12 ifjú művész mutatkozott be, olyanok, akik tavaly is vállalták a szereplést, és olyanok, akik idén bátorodtak fel először, idősebbek, akik évek óta szorgalmasan csiszolják hangszeres tudásukat, és egészen fiatalok, akik csak most teszik első, ám annál ígéretesebb lépéseiket a zene birodalmába. Szívet

melengető produkciók voltak, öröm volt látni, mennyit fejlődtek a gyerekek egy év alatt. A művészpallót a fellépés sorrendjében: Brozsek Anna Dóra, Csernyus Áron, Magyar Bence, Gáspár Júlia, Magyar Kinga, Gáspár Péter, Hagara Sarolta, Besze Dániel, Seres-

Szabó Márton, Kovács-Szerján Vince, Papp Dominika, Magyar Zsombor. A koncert háziasszonya, lelke, műsorvezetője, zongorakísérője, és az ifjú művészek legnagyobb rajongója idén is Éliás Kati volt, akit a szervezésben Papp Juli segített.

Lelki nap

Ullrich Ágoston atya vendégségben volt nálunk az adventi időszak elején és a megbocsátásról, annak fontosságáról, módjáról tartott nekünk előadást, lelki napot. 17-en vettünk részt ezen a lelki napon idősek és fiatalok egyaránt képviseltették magukat.

A lelki napot dicsőítéssel kezdtük, majd Ágoston atya tanításait hallgathattuk meg, valamint kérdéseket intézhettünk hozzá. Az Atya tanított arról, hogy a sebzett lelket a gonosz meg tudja támadni, le tudja szívni, reménytelenné tudja tenni. Épp ezért fontos, hogy megbocsássunk. A megbocsátás nem emberi dolog, hanem isteni, Jézus szeretete kell hozzá. Sérüléseinket okozhatjuk saját magunknak, vagy okozhatják mások, de az Istenre való haragvásunk is okozhatja, vagy egy rossz megtapasztalás miatti későbbi félelmünk. Sokszor az

hegye - mutató vagy középső - érintse a vizet, s azzal keresztet vetünk magunkra, nem össze-vissza hadonászva, hanem szépen, nyugodtan. Közben megyünk előre, vagy oldalra, helyet adva az utánunk érkezőnek. Ha ég az örökmécses - kicsi piros lámpa - ez azt jelzi, hogy ott van az Oltáriszentség. Akkor térdhajtással köszöntjük az Oltáriszentségben jelenlévő Jézust. Legjobb fal, vagy pad mellett, hogy el ne essünk. Jobb térdünk érintse a padozatot, aztán a fejünket is meghajtjuk, s utána szépen, óvatosan felállunk. Ha betegség, vagy idős kor miatt nagyon nehézkes a felállás, jobb, ha kihagyjuk a térdhajtást. Akkor szépen egymás mellé tesszük a két lábunkat, fejünket meghajtjuk, úgy maradunk 1-2 pillanatig, közben magunkban köszöntjük Jézust egy rövid fohással, pl. Jézusom, imádlak az Oltáriszentségben. Aztán tovább megyünk, vagy beülünk egy padba. Ha a megszokott helyünk már foglalt, nincs jogunk felállítani senkit. Keressünk máshol ülőhelyet.

4./ Ha liturgiára megyünk, a hátsó padokat hagyjuk meg a későn érkezőknek.

5./ Elkésni saját hibánkból nagy tiszteletlenség a hívekkel, a lelki atyával, de főleg a jó Istennel szemben. Ha mégis megtörténik, azon legyünk, hogy minél kevesebb embert zavarjunk az áhitatában.

6./ Ha üres padba ülünk, akkor a közepén foglaljunk helyet. A szélére

"Krisztusnak pedig - a legfőbb Királynak, - hódolat és dicsőség mindörökké, Amen."

csak akkor ülünk, ha beljebb már nincs hely.

7./ Élő állatot ne hozzunk a templomba, mert annak viselkedése elvonja figyelmünket a lényegről.

8./ Mobil telefonunkat kapcsoljuk ki még templomba lépés előtt.

9./ Ne integessünk az ismerősöknek. Szemünkkel, s egy kis fejbiccenéssel köszönhetjük őket /szertartás előtt/. Padszomszédunknak egy halk Dicsőítést mondjunk, mielőtt mellé ülünk.

10./ Ha kisgyermekünket magunkkal visszük a szentmisére, előbb otthon szoktassuk engedelmességre. Ha nem ül meg csendben a szülők ölében vagy mellett, járkálhat, de ne szaladozzon, ne beszéljen hangosan, inkább sehogy. Kis mutatóját tegye a szája elé, ezzel jó példát adva gyerekeknek, felnőtteknek. Ha a mi gyerekünk még nem tud csendes, nyugodt lenni, hasonló korú jó gyerekre hívjuk fel a figyelmét. Mindig van ilyen is a templomban, Mondjuk neki: Nézd azt a kislányt vagy kisfiút, mindenki rámosolyog, mindenki szereti, mert nagyon jól viselkedik. Te is tudnál úgy viselkedni, ha akarod. Próbáld meg, s akkor mindenki szeretni fog.

Amikor távozni készülünk, a padból kilépve térdet-fejet hajtunk, a padba

út végére december 8-án, szeplőtlen fogantatás ünnepén érkezünk el, egy közösen mondott rózsafüzérrel. A lelkigyakorlathoz kapcsolódva rajzpályázatot is hirdettünk, melynek díjazottjai Brozsek Anna Dóra, Kósa Hanga és Kósa Réka lettek.

Piri néni

Az indulás éveiben lapunk állandó szerzői közé tartozott Oláh Lászlóné, akit az egyházközségünkben mindenki csak Piri néniként ismert. Nemrég kaptuk a hírt, hogy nem várhatunk több kéziratot tőle, visszaadta lelkét Teremtőjének.

Lapunk már az informatikai forradalom után, a számítógépes szövegszerkesztés korában született, Piri néni azonban e téren is a klasszikus értékek képviselője és őrzője maradt. Kegyelettel őrizzük írógéppel írt kéziratait, amelyeket az aláírásánál is könnyebben fel lehetett ismerni a lecsúszott, alig látszó „z” betűkről (amik miatt a kéziratok szkennelés utáni optikai karakterfelismerővel történő automatikus beolvasása – amit kiadványunk előállítására való tekintettel nyomdai előkészítésnek nevezni aránytévésztés lenne - nem volt megvalósítható).

Piri néni szerkesztőségünknel megtalálható szerzői hagyatékának átnézésekor bukkantunk rá egy korábbi

írására, amely még nem jelent meg lapunkban. Részünkről ennek közlésével búcsúzunk a viszontlátás hitével Piri nénitől.

Útmutató templomi viselkedésünkhöz

1./ Már otthon, az öltözködésnél vegyük figyelembe, hogy az Isten házába készülünk. Cipőnk, ruhánk rendes, tiszta legyen, kerüljük a feltűnő darabokat.

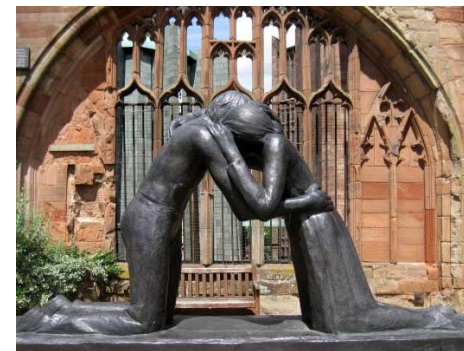
Bármilyen meleg is legyen az utcán, a hölgyek vigyázzanak arra, hogy ruhájuk ne legyen mélyen dekoltált sem elől, sem hátul. Legjobb, ha egy könnyű vállkendőt, poncsót vagy bolerót visznek magukkal, s mielőtt belépnének a templomba, azt magukra veszik. Ez egészségi szempontból is szükséges, hiszen az utcai és a templomi hőmérséklet között kánikulában 15-20 fok különbség is lehet.

2./ Kezünket ne tartsuk a zsebünkben. Nagyfokú tiszteletlenség jele még a profán világban is, hát még az Istennel szemben!

3./ A bejárati ajtó közvetlen közelében találjuk a szenteltvizet. Csak egy ujjunk

önsajnálattal az, ami fogva tart minket, ami megtartja a megbocsáthatatlanságot, mert olyan jó sajnálni magunkat, ha már nem sajnál minket senki, így sokszor meg sem próbálunk megbocsátani. Pedig Isten azt kérte bocsássunk meg mindenkinek, mert enélkül nincs bejárás a Mennyországba, hiszen a Miatyánkban is azt imádkozzuk, kimondjuk, ígéretet teszünk rá... Bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek... Ha mi nem bocsátunk meg, akkor, hogy várjuk el Jézustól, hogy Ő megbocsásson nekünk, miközben folyamatosan minden vétkünkkel, bűnünkkel ütlegetjük, bántjuk őt. Épp ezért, fontos, hogy mindenkinek bocsássunk meg, mert a meg nem bocsátás betegséget is okozhat, főleg, ha akár évekig, évtizedekig hordozzuk a haragunkat. Ha valaki megbántott minket, sérülést okozott nekünk és nem bocsátjuk meg neki a tettét irányunkba, akkor jogos a kérdés... Annyira szeretem, hogy a betegséget is elviselem miatta? Mert a meg nem bocsátás betegséget okoz, távol tart Jézustól. Pedig nekünk Jézus és az ő szeretete a legfontosabb. Ágoston atya a megbocsátáshoz egy imát is elmondott velünk, amit megosztok veletek, melyet minden nap imádkozhatunk, ami segít a megbocsátásban, elvezet hozzá. Lehet, hogy elég egyszer elmondani, de lehet, hogy több hétig kell, minden nap. A

lényeg úgy is a végeredményen van, a megbocsátáson.

„Jézusom köszönöm, hogy megbocsátottál nekem. Te mindig szeretettel fogadsz, ha hozzád fordulok. Nagyon sokszor megbántottalak már, de Te mégis mindig szeretettel fogadsz engem és mindig számíthatok Rád, de Te azt kívánod tőlem, hogy én is bocsássak meg azoknak, akik bántottak. Tudod, hogy szeretnék megbocsátani, de nem vagyok rá képes. Te azt mondtad Ezekiel próféta által, hogy kiveszed a köszívet a keblünkéből és élő, eleven szívet adsz nekünk. Most, kérlek, vedd ki a megbocsátani nem tudó köszívet a keblemből és add nekem a Te Istenemberi szívedet, amely még akkor is imádkozott a kínzóért, amikor haldoklott. Most a Te isteni szíveddel a keblemben magam elé képzelem azt, azokat, akik megbántottak. (itt szünetet tartunk és csukott szemmel magunk elé képzeljük azt/azokat, akik megbántottak minket, akiknek nem tudunk

megbocsátani) Most Jézus szentséges szívével a keblemben kimondom: *Megbocsátok neked/nektek és szeretlek téged/titeket. Elengedlek benneteket a haragom láncáról és azt akarom, hogy szabadok legyetek. Legyetek boldogok ebben az életben és az örökkévalóságban is. Köszönöm Jézusom, hogy ezt a csodát végbe viszed lelkemben. Dicsőség a magasságban Istennek és a Földön békesség a jóakarátú embereknek. Dicsőítünk Téged...*” imával befejezzük.

Végül az atya kihangsúlyozta, hogy Jézus folyamatosan arra vár, hogy elmondjuk neki mennyire szeretjük, hogy azt mondjuk neki Szeretlek Jézus!

Az Atya előadását agapé követte, majd gyónásra volt lehetőség, mely közben rózsafüzért imádkoztunk és dicsőítettük az Istent. A napot szentmisével zártuk. (V)

Adventi gyertyagyújtás

Idén 7. alkalommal került sor a már hagyománnyá vált ünnepélyes, ökumenikus gyertyagyújtásra a Hősök terén, ahol most jelentünk meg legnagyobb számban. Sok idősebb testvér is eljött, és természetesen ott voltak a kicsi gyermekek is mosollyal, kíváncsisággal arcukon. A gyertyagyújtáson részt vett az evangélikus, a baptista és a katolikus

egyház Pestszentimrén szolgáló pásztor.

Műsorral készültek a Szenci Molnár Albert Református Iskola és a Kastélydombi Általános Iskola kisdíákjai, valamint az Eszterág együttes. A rendezvényt dr. Lévai István Zoltán alpolgármester úr nyitotta meg, majd Háló Gyula baptista lelkész beszélt. A hétköznapiakból hozott példát arra, hogy hogyan kellene várnunk Jézusra, hisz egy gyermek is örül, ha hazaér a szülő, nekünk is ezzel a tiszta gyermeki örömmel kell Jézusra várnunk és végül karácsonykor örülnünk neki. Őt követte Gábor atya, aki a gyerekeket szólította meg elsősorban, de természetesen a gyerekeknek szóló tanítása nekünk, felnőtteknek is szólt. Beszélt a gyerekeknek az adventi koszorún levő gyertyákról, azok színéről, jelentéséről, kihangsúlyozva a harmadiknak meggyújtásra kerülő rózsaszín, vagyis az örömet jelképező gyertyát. Elmondta, hogy ahogy hétről-

hétre mindig újabb és újabb gyertyát gyújtunk meg, úgy erősödik a fény, ami nem csak a koszorún és környezetében jelenik meg, hanem megfelelő készüllet, várakozás esetén a lelkünk tisztulásával bennünk is egyre erősebb lesz, a világosság bennünk is erősödni fog. Utoljára Horváth-Csitári Boglárka evangélikus lelkész beszélt arról, hogy miről is kellene szólnia mind az adventnek, mind a közeledő ünnepnek, megemlítve a vásárlási örületet, amely felé sajnos ma egyre inkább eltolódik az ünnep, kiürítve a pénztárcánkat, miközben a valódi várakozáshoz, a valódi ünnephez nem kell a pénztárcánk, hanem mi magunk kellünk és Jézus. Fontos, hogy ne csak külsőségekben, hanem a lelkünkben is készüljünk az ünnepre, mert csak úgy fog tudni Jézus bennünk is megszületni. Végezetül a lelkész meggyújtotta a koszorún az első gyertyát, majd meggyújtásra

kerültek a mi kezeinkben lévő gyertyák is, miközben karácsonyi dalok szóltak. Most is lehetőség volt forralt bor, tea fogyasztására, valamint pogácsát hordtak körbe - az eddigi talán legnagyobb számú- résztvevő között.

Úgy érzem, mint ahogy évek óta, úgy ez az alkalom is méltó volt az adventi időszak indításához, melegség, gyermeki kacaj, öröm és szeretet lengte körül az egész rendezvényt.

Nem mellékesen meg kell említeni az adventi koszorú mellett felállított betlehemi jászolt, amely mellett nem lehet csak úgy elmenni... előtte meg kell állni, el kell gondolkodni, esetleg gyönyörködni... még a mai rohanó világunkban is... hisz van, aki úgy szeret minket, hogy elküldte egyszülött fiát közénk, csak azért, hogy üdvözülhessünk...

Áldott, békés várakozást és karácsonyt Mindenkinék! (V)

Máriának szentelődni

Hosszú, 33 napos lelki útra vállalkoztak közösségünk tagjai, amikor november 6-án belefogtak egy lelkigyakorlatba, melynek lépései, elmékedései, az elmékedésekből fakadó döntései azt a célt szolgálták, hogy önmagunkat Mária által a Szentháromságnak tudjuk szentelni. Az

